

matre dea monstrante uiam data fata secutus;
 uix septem conuulsae undis Euroque supersunt.
 ipse ignotus, egens, Libyae deserta peragro,
 Europa atque Asia pulsus.' nec plura querentem 385
 passa Venus medio sic interfata dolore est:

'Quisquis es, haud, credo, inuisus caelestibus auras
 uitalis carpis, Tyriam qui adueneris urbem;
 perge modo atque hinc te reginae ad limina perfer.
 namque tibi reduces socios classemque relatam 390
 nuntio et in tutum uersis Aquilonibus actam,
 ni frustra augurium uani docuere parentes.
 aspice bis senos laetantis agmine cycnos,
 aetheria quos lapsa plaga Iouis ales aperto
 turbabat caelo; nunc terras ordine longo 395
 aut capere aut captas iam despectare uidentur:
 ut reduces illi ludunt stridentibus alis
 et coetu cinxere polum cantusque dedere,
 haud aliter puppesque tuae pubesque tuorum
 aut portum tenet aut pleno subit ostia uelo. 400
 perge modo et, qua te ducit uia, derige gressum.'

Dixit et auertens rosea ceruice refulsit,
 ambrosiaeque comae diuinum uertice odorem
 spirauere; pedes uestis defluxit ad imos,
 et uera incessu patuit dea. ille ubi matrem 405
 agnouit tali fugientem est uoce secutus:
 'quid natum totiens, crudelis tu quoque, falsis
 ludis imaginibus? cur dextrae iungere dextram
 non datur ac ueras audire et reddere uoces?'
 talibus incusat gressumque ad moenia tendit. 410
 at Venus obscuro gradientis aëre saepsit,
 et multo nebulae circum dea fudit amictu,
 cernere ne quis eos neu quis contingere posset